

## **AUTE**

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 d'abril del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

### **ANTECEDENTS DE FET**

I.- En data 9 de juny del 2.016, el Sr. J.A.B.J. va formular demanda contra la Sra. A.M.C.F., sol·licitant substancialment que en el seu dia recaigués sentència que l'autoritzés a traslladar el domicili de la menor A.B.C. a la ciutat espanyola de S. a partir del mes de setembre del 2016, declarant que la pàtria potestat de la menor era compartida entre ambdós progenitors i la guarda i custòdia de la mateixa s'establia al seu favor, tot mantenint en suspens el règim de visites a favor de la mare, fins per tot el moment en què la perit judicial nomenada en el marc de la causa 6000743/2013 determinés la idoneïtat de la represa dels contactes materno-filials, tot establint una pensió per aliments a càrrec de la Sra. A.M.C.F. i en

favor de la seva filla d'un import de 150.-euros mensuals, pagadora els cinc primers dies de cada mes i incrementable anyalment segons la variació que experimentés el índex de preus al consum i l'obligació d'ambdós progenitors de satisfer per meitat les despeses extraordinàries de la filla menor d'edat.

II.- Per escrit de data 29 de juny del 2.016, la representació processal del Sr. J.A.B.J. va posar de manifest que el seu principal volia traslladar el seu domicili i aquell de la menor A.B.C. a la ciutat de S. un cop aquesta acabés el curs escolar, a fi d'iniciar el següent curs el mes de setembre següent en aquella vila, argumentant que la situació personal i econòmica del seu mandant era precària, que la menor A.B.C. patia de bronquitis asmàtica amb tos crònica, que s'agreujava al Principat per raó del clima sobretot a l'hivern, que la mare de la menor no s'havia posat en contacte amb la seva filla des de feia un any, ni tan sols per telèfon, ni tampoc havia pagat la pensió per aliments establerta al seu càrrec, tenint en compte igualment que l'informe psicològic que acompanyava desaconsellava el restabliment dels contactes de la menor amb la mare, raó per la qual sol·licitava que, amb caràcter urgent, s'autoritzés el trasllat de domicili de la menor A.B.C. al C/ B., 12, baixos C, de la P., S., Espanya, prèviament a la Sentència que hagués de recaure en el seu dia.

III.- Havent donat trasllat del precedent escrit a la representació processal de la Sra. A.M.C.F., aquesta darrera va presentar al seu torn un escrit el dia 18 de juliol del 2.016, manifestant substancialment que s'oposava a la petició efectuada de contrari, doncs, en relació a la manca de recursos econòmics adduïda per l'adversa, argumentava que aquest no feia menció de que la filla gran dels litigants ja era independent econòmicament, sol·licitant que la menor restés al Principat en companyia de la mare, traslladant la guarda i custòdia de la menor a favor d'aquesta, i així el pare pogués traslladar el seu domicili a S. Altrament, argumentava que no era cert que la seva principal no s'hagués interessat per l'estat de la menor, doncs preguntava a coneguts comuns sobre com es trobava la mateixa i tot plegat

obeïa a una estratègia del pare per allunyar la menor de la seva mare. Que finalment el restabliment dels contactes amb la mare esdevenia necessari per al correcte desenvolupament psicològic de la menor.

**IV.-** L'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 13 d'octubre del 2016 va decidir:

***“Primer.- Donar lloc a la mesura cautelar interessada per la representació processal del Sr. J.A.B.J. per escrit de data 29 de juny del 2.016, i autoritzar aquest darrer a traslladar el domicili de la menor A.B.C., al C/ B., 12, baixos C, de la P., S., Espanya, sense perjudici de les mesures definitives que s'estableixin a la Sentència que hagi de recaure en el seu dia.***

***Segon.- Notificar la present resolució judicial a les parts interessades.”***

**V.-** Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. A.M.C.F. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita la seva revocació en el sentit d'ordenar el retorn immediat de la menor A.B.C. al nostre País, fent expressa condemna en costes de la present causa a la part adversa, amb expressa inclusió dels honoraris d'advocat i procurador, tant en primera, com en segona instància.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

## FONAMENTS DE DRET

**I.-** No és objecte de debat en les presents actuacions que l'Aute de data 10 de desembre del 2015 va estimar l'incident d'execució de Sentència formulat pel Sr. J.A.B.J. contra la Sra. A.M.C.F. i es va decretar la suspensió del règim de guarda i custòdia compartida entre els dos progenitors de la

menor A.B.C., decidida per Sentència de data 15 de maig del 2014, i dels contactes entre la menor i la seva mare, atorgant la guarda i custòdia de la nena al Sr. J.A.B.J. fins al moment que la perit judicial nomenada a les actuacions dictaminés sobre la conveniència del restabliment tant del règim de guarda, com dels contactes materno-filials.

No es discuteix tampoc que en data 29 de juny del 2016 el Sr. J.A.B.J. va sol·licitar que se'l autoritzés de forma provisional a traslladar el domicili de la menor A.B.C. a S. (Espanya), ni que el Mgfc. Ministeri Fiscal no es va oposar a que es concedís aquesta autorització, sempre que, abans del començament del curs escolar, s'efectués al Principat una exploració de la menor, que es va portar a terme el dia 28 de setembre del 2016 (foli 21). Finalment, segons resulta de les manifestacions de la menor A.B.C. en el curs d'aquesta exploració, pare i filla s'havien traslladat a S. el mes de juliol d'aquell any.

La raó per la qual el Sr. J.A.B.J. va demanar aquest trasllat era tant de caire econòmic, com social i mèdica, atès que manifestava que cobrava una pensió molt minsa i que el cost de la vida a S. era molt inferior, que allí podria viure amb la seva mare i gaudiria del recolzament de la família, a diferència del que succeïa al Principat. D'altra banda, posava de relleu que la menor patia bronquitis asmàtica crònica que s'agreujava pel clima del Principat i que la mare de l'A.B.C. no s'havia posat en contacte amb ella, ni tant sols per telèfon, des de feia més d'un any, ni pagava la pensió alimentosa que li corresponia i que, en conseqüència, l'informe psicològic de la nena desaconsellava el restabliment de la guarda i custòdia a favor de la mare, així com els contactes materno-filials, arguments que la Sra. A.M.C.F. rebutia.

L'Aute objecte del present recurs estima la petició del Sr. J.A.B.J. tenint en compte tant aquests arguments, com els resultats de l'exploració

judicial de la menor que es va efectuar el 28 de setembre del 2016 i contra aquesta decisió s'alça la representació processal de la Sra. A.M.C.F.

II.- Com a primer motiu del seu recurs, la representació processal de la Sra. A.M.C.F. argumenta, de manera preliminar, que el Sr. J.A.B.J. es va emportar a la filla comú a S. abans que el Tribunal es pronunciés sobre la seva petició en aquest sentit i sense coneixement, ni consentiment de la seva mare, que, si bé té retirada la guarda i custòdia de la menor temporalment, en cap cas se li ha retirat la pàtria potestat sobre ella, però aquest motiu no es pot estimar.

En efecte, el Sr. J.A.B.J. va presentar un escrit en data 29 de juny del 2016 sol·licitant que se l'autoritzés a desplaçar-se amb la seva filla a S. (Espanya) amb caràcter urgent i provisional per raons fonamentalment econòmiques, però també de caire personal, petició a la qual es va oposar la Sra. A.M.C.F. argumentant que la filla gran dels litigants era independent econòmicament i que aquesta mesura allunyaria la nena de la seva mare. En aquestes circumstàncies, el Mgfc. Ministeri Fiscal va manifestar que no s'oposava a concedir l'autorització provisional que es demanava sempre que abans del començament del curs escolar s'efectués en seu judicial al Principat i en presència seva una exploració judicial de la menor i en data 28 de setembre del 2016 es va portar a terme la dita exploració, resultant de la mateixa que la menor estava a S. des de feia tres mesos, que es trobava molt a gust amb la família del seu pare i vivint amb ell i amb la seva àvia i que havia començat el curs escolar, adaptant-se ràpidament i satisfactòriament a la nova escola. Per aquestes raons, s'ha d'entendre que la Sra. A.M.C.F. coneixia que el Sr. J.A.B.J. desitjava traslladar-se amb la seva filla a Espanya abans de que es produís el dit trasllat i que aquest va respectar els requisits que assenyalava el Mgfc. Ministeri Fiscal per concedir aquesta autorització provisional, seguint el procediment que se li va indicar, sense perjudici de la resolució que es pronunciés posteriorment. En aquestes circumstàncies, tenint en compte els arguments del Sr. J.A.B.J. i

les manifestacions de la menor, l'Aute objecte del present recurs va autoritzar el trasllat del domicili de la menor A.B.C., al C/ B., 12, baixos C, de la P., S., Espanya, sense perjudici de les mesures definitives que s'establissin a la Sentència que hagués de recaure en el seu dia.

II.- D'altra banda, els motius al·legats pel demandant són raonables, ja que no es discuteix que els seus ingressos són minsos i el cost de la vida al Principat és molt superior al que resulta de viure en un poble de S., a on, a més a més, té el suport econòmic de la seva mare i el fet que un altre filla dels litigants sigui econòmicament independent no suposa que pugui fer-se càrrec de les despeses de la seva germana, ni assegura que pugui aportar al Sr. J.A.B.J. el suport econòmic que precisa.

Cal tenir en compte igualment que els motius pels quals el Sr. J.A.B.J. desitjava marxar d'Andorra no eren exclusivament econòmics, sinó que cercava igualment un recolzament afectiu per ell i per la seva filla. En aquest sentit cal destacar que l'A.B.C., que en aquell moment ja tenia 12 anys, va manifestar en el moment del seu reconeixement judicial que no es trobava a gust al Principat, perquè tenia por de trobar-se casualment amb la seva mare, que no l'havia trucat i que "li havia fet molt mal en aquells anys i és com si no fos la seva mare" i que si l'A.B.C. no té en aquest moment el suport de la seva mare, és important que gaudeixi d'aquell que li proporciona el seu pare i la família extensa paterna a S. Cal destacar també, que per Aute de 10 de desembre del 2015 es va decretar la suspensió del règim de guarda i custòdia compartida de la menor per part dels seus progenitors, atorgant-li aquesta exclusivament el Sr. J.A.B.J. i suspenent els contactes entre mare i filla, de tal manera que la distància que ara les separa no suposa una disminució dels contactes entre mare i filla.

Finalment, cal destacar, en el mateix sentit que la resolució d'instància, que, malgrat els contactes materno-filials són desitjables pel correcte desenvolupament de la personalitat de la menor, atès que aquesta

es nega a mantenir-lo amb la seva mare sols serà possible el seu restabliment si l'informe del perit judicial nomenat en el marc dels autes de número 6000743/2012 ho aconsella, cosa que no succeeix en aquest moment en el qual el citat perit manifesta que l'allunyament de la figura materna afavoreix l'estabilitat emocional de la nena. S'ha de tenir en compte, a més a més, que la mateixa Sra. A.M.C.F. no nega la manca de comunicació amb l'A.B.C. que al·leguen tant aquesta com el Sr. J.A.B.J., sinó que manifesta en el seu escrit de data 18 de juliol del 2016 que no és cert que no s'interessi per la seva filla, "ja que sempre pregunta per ella a coneguts", de tal manera que el seu interès per tal d'iniciar un restabliment progressiu de les relacions amb la seva filla, encara que de moment no pugui portar a terme més que amb trucades telefòniques, no es pot qualificar de real i efectiu, sense que provi, o al·legui haver intentat cap altre aproximació, situació que va continuar després del desplaçament a Espanya, ja que l'A.B.C. manifesta en el seu reconeixement judicial que la seva mare encara no l'havia trucada, quan ja feia tres mesos que residia a S., ni acreditat haver col·laborat en la satisfacció de les seves necessitats alimentàries, tal com havia de fer seguint l'obligació que se li havia imposat judicialment.

III.- Malgrat desestimar-se el recurs, no es fa expressa imposició de les costes d'aquesta alçada atesa la naturalesa del procediment i de conformitat amb la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

## **DECIDEIX**

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. A.M.C.F. contra l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 13 d'octubre del 2016, que CONFIRMEM íntegrament, sense fer especial pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-